

NEWS

Hylden kigger tilbage

Om kameraer med menneskekundskab og skærme uden bagtanker

10. juli 2026, Tobias Engl

Supermarkedet har på det seneste fået sans for kropssprog. Et kamera over hylden med dåsemad aflæser, hvordan en hånd glider ned i jakkelommen, og sender et stillbillede til vagten. Veesion kalder det gestusgenkendelse. Kunden, der bare ledte efter sine nøgler, har et andet ord for det.

Man behøver ikke være misantrop for at finde idéen bestikkende. Hver gestus et datapunkt, hvert greb en mistanke i konjunktiv. Den franske datatilsynsmyndighed betragter det som en gråzone, producenten som fremskridt, og kunden holder lidt fastere om posen.

Det interessante er, hvad der sker her! Skærmen i butikken er begyndt at stirre på os. Det er nyt. I årtier var rollefordelingen klar. Vi kigger på skærmen, skærmen kigger på ingenting.

Det er netop dér, ScreenWay bliver. En skærm, der viser noget i stedet for at formode noget. Den tæller, hvor mange mennesker der står foran en flade, og glemmer straks, hvem de var. Ingen ansigter, ingen anslåede årgange, ingen gættede sindsstemninger. Hvor der arbejder medarbejdere i nærheden, sørger § 87 i den tyske Betriebsverfassungsgesetz for, at overvågning kræver medbestemmelse ... så det er bedst slet ikke at bygge den ind.

Pointen er: En skærm, der ikke holder øje med nogen, behøver heller ikke slette noget eller stå til regnskab over for en myndighed. Den hjælper alle, der står foran den, og husker ingen. Den ro er det egentlige fremskridt.